

NIEUW-LEEUEWENHORST DOOR HET HELE JAAR

Broedvogels

Ondanks de soms grote drukte in het broedseizoen, veroorzaakt door toeristen en dagjesmensen die aangelokt worden door het mooie weer, ondervinden de broedende vogels slechts zelden last van deze drukte aangezien de grote speelweiden veel mensen opvangen.

Ik geef u een overzicht van de broedvogels in dit landgoed:

De Fuut broedt sinds 1975 in de grote vijver en brengt de laatste jaren zelfs meerdere broedsels groot.

De Blauwe Reiger heeft voor het eerst sinds jaren weer gebroed.

Van de roofvogels is geen broedgeval bekend, hoewel in het voorjaar van 1977 wel een Torenvalk in de nestkast werd gezien. De Boomvalk werd met jongen vaak rond de vijver gezien, maar ik heb helaas niet kunnen vaststellen waar deze valk gebroed heeft.

De Kleine Bonte Specht zorgde voor een verrassing door ook het afgelopen jaar weer tot broeden te komen.

De Bosuil is in het broedseizoen ieder jaar te horen en broedt gelukkig nog steeds. Van de Ransuil ben ik niet zeker of hij in het gedeelte aan de oostkant van de Goeweg heeft gebroed.

De Nachtegaal is al lang als broedvogel van het landgoed bekend. Opvallend was de plotselinge toename van deze soort nl. 6 paartjes (het gedeelte aan de oostkant werd niet geteld). Misschien is dit te wijten aan een overvloed van voedsel, want normaal broeden er 1-2 paren.

Tot de onregelmatige broedvogels behoren o.a. de Bosrietzanger, de Spotvogel en de Geelgors.

Regelmatige en soms talrijke broedvogels van dit landgoed zijn: Koolmees, Pimpelmees, Groene en Grote Bonte Specht, Kauw, Vlaamse Gaai, Rietgors en Meerkoet.

Het totaal aantal broedvogels ligt op + 44 soorten.

Trekvogels

De trekvogels kan men onderverdelen in de voorjaars- en najaarstrekken. In dit artikel worden beide behandeld.

Voorjaarstrekken:

De voorjaarstrek is lang niet zo opvallend als de najaarstrek. Het duidelijkst merkt men het in de bossen aan de plotselinge aanwezigheid van deze zomergasten zoals de Tjiftjaf (half maart), de Fitis (april) en de Tuinfluiter (mei).

Op de vijver kan men aan het variërende aantal Kuif- en Slobeenden zien hoe de voorjaarstrek verloopt.

Nalaarstrekken:

Deze trek is veel duidelijker waar te nemen. In september soms al in augustus verschijnen de eerste Kuif- en Slobeenden weer. Ook zeldzamere eendensoorten voor dit landgoed zijn dan op doortrek te zien zoals Smient, Zomertaling, Pijlstaart, Nonnetje (tijdens vorst) en Brilduiker.

Tijdens vorst ziet men soms wel overtrekkende Kol- en Grauwe Ganzen. Een zeldzame roofvogel op doortrek was de Slechtvalk op 27-11-1977.

Talrijk trekken de volgende soorten door: Vink, Keep, Koperwiek, Kramsvogel, mezen enz.

Wintervogels

Hieronder verstaat men vogels die van ongeveer september tot soms in mei vanuit koudere streken (b.v. Scandinavië) hier de winter doorbrengen zoals b.v. Sijs, Koperwiek, Kramsvogel, Goudhaantje. Ook veel mezensoorten zoals Koolmees, Pimpelmees, Staartmees. brengen dan de winter door in onze streken. In het bos kan men in die tijd de concentraties mezen goed waarnemen.

Ook de Houtsnip overwintert op het landgoed, maar deze schuwe en goed gecamoufleerde vogel zien we slechts zelden.

In de wintermaanden zijn er altijd wel Kuifeenden, Tafeleenden, Slobeenden en Wintertalingen waar te nemen. In 1977 waren deze aantallen echter zeer gering.

Een verklaring voor de afwezigheid van deze groepen (Kuifeend 2x gezien, Slobeend 5x, Tafeleend 5x, Wintertaling niet gezien) zou kunnen zijn het ontbreken van strenge vorst in het noorden. De eenden zien dan geen noodzaak naar het zuiden weg te trekken en blijven tot er wel strenge vorst invalt. Overwinterende roofvogels zijn erg zeldzaam. Alleen in de winter van 76-77 verbleef er geruime tijd een Buizerd op het landgoed. De afgelopen winter was wel erg zacht. Opvallende concentraties Vinken, Kepen en mezen waren er dan ook niet. Ook de eendentrek was erg slecht.

Arie Ruigrok

GEKNIPT UIT DE KRANT

(Door L.van Duijn)

De gemeente Amsterdam heeft de afgelopen zomer opmerkelijke resultaten geboekt met het gebruik van sex-lokstoffen ter bestrijding van de iepespintkever, een belangrijke verspreider van de gevreesde iepeziekte. Deze ziekte, die internationaal bekend staat als Dutch Elm Disease, kan een iep binnen enkele dagen doden. In verschillende delen van Nederland zijn de afgelopen jaren al ware slachtingen onder de iepen aangericht.

Amsterdam is een van de weinige plaatsen waar het sterftecijfer onder de iepen terugloopt. In 1976 stierven nog 400 bomen aan de iepeziekte. In 1977 waren er dat ongeveer 200. In de hoofdstad groeien in totaal 50.000 iepen, waarvan 30.000 in het centrum. De gemeente geeft jaarlijks een miljoen gulden uit voor hun behoud.

Het experiment met sex-lokstoffen, dat in samenwerking met de Plantenziektenkundige Dienst in Wageningen en een particulier boomverzorgingsbedrijf werd uitgevoerd, had vooral ten doel concentraties van iepespintkevers en hun broedbomen op te sporen. Over de hele stad werden ongeveer 100 kevervallen uitgezet, waarin de vrouwtjesgeur van het insect - chemisch nagemaakt in het laboratorium - was aangebracht samen met een laag lijm. Zo konden beluste mannetjes worden gevangen en vernietigd. De concentraties van kevervangsten in de lokvallen verschaften duidelijke informatie dat ergens in de buurt naar broedbomen van de iepespintkevers moest worden gezocht.

De belangrijkste uitkomst van de proef is, dat de broedbomen vooral te vinden zijn aan de rand van de stad, vaak op begraafplaatsen en in tuinen. Dat maakt het voor de gemeente, moeilijk de iepeziekte effectief te bestrijden, omdat veel broedbomen particulier bezit zijn. Amsterdam heeft daarom de hulp ingeroepen van Staatsbosbeheer en een extra rijkssubsidie gevraagd om ook in de randgemeenten de iepeziekte te lijf te gaan.

Het gebruik van sex-lokstoffen ter bestrijding van schadelijke en ziekteverspreidende insecten heeft als groot voordeel dat het milieu-vriendelijk is, in tegenstelling tot het gebruik van veel chemische bestrijdingsmiddelen. De sex-lokstoffenmethode is echter op zichzelf niet voldoende. Een van de doelstellingen van het lopende onderzoek is geïntegreerde bestrijdingsprogramma's te ontwikkelen, waarin de beste methoden worden gecombineerd...

(De Volkskrant)
